

Tafseer af Ayah nr. 65 i Surah Al-Nisa

Bismillahir Rahmanir Raheem

Allah ﷻ siger i Qur'anen:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

"Men nej ved din Herre de vil ikke være (sande) Troende, førend de gør dig (Mubammad) til dommer i alt hvad de strides om, og derefter ikke føler nogen modvilje overfor det, du har afgjort men underkaster sig fuldstændigt!"
[MOQ Al-Nisa 4:65]

Sabab ul-Nuzul (Årsag til Åbenbaringen)

Ibn Katheer nævner to hændelser i sin Tafseer, hvor den ene er: "En muslim havde en diskussion med en jøde, og de tog til Profeten ﷺ, for at få en dom. Profeten ﷺ dømte så mod muslimerne, til fordel for jøden. Men muslimerne var ikke tilfreds og gik til Abu Bakr ؓ, for at få en modsat dom (dvs. til fordel for ham selv). Abu Bakr ؓ spurgte, om han havde været hos Profeten ﷺ, og han sagde "Ja". Så Abu Bakr ؓ nægtede at dømme i sagen. Derefter tog manden til 'Umar ibn al-Khattab ؓ. 'Umar ؓ spurgte ham, "Har du været da hos Profeten?" Han sagde, "Ja, men jeg vil have en anden dom." 'Umar ؓ sagde, "Vent her." 'Umar ؓ gik hjem og hentede sit sværd, og da han vendte tilbage, huggede han mandens hoved af. Muslimerne begyndte at sige, at 'Umar ؓ havde dræbt en muslim, indtil Allah ﷻ åbenbarede denne Ayah, som lovpriste 'Umar's ؓ handling, og erklærede, at ingen har Iman (dvs. man er slet ikke muslim!) før man accepterer Profetens ﷺ dom. 'Umar ؓ (som var en dommer i Profetens ﷺ islamiske stat) henrettede den mand, som straf for hans frafald.

Denne Hadith og dens Qara'in (shariamæssige indikationer) peger på en absolut forpligtelse:

1) Denne Ayah blev nedsendt, for at bifalde Umar's ؓ handling; derfor kan vi se en Qarinah (shariamæssig indikation) her, idet manden begik frafald, ellers ville det være Haram (forbudt) at dræbe ham. Her er der en Qarinah om, at den Iman, der er nævnt i den Ayah, refererer til Iman som det modsatte af Kufr og ikke bare en empatisk Iman (dvs. Taqwa), som i andre tekster. Det er derfor en absolut Qarinah.

2) Profetens ﷺ tavshed overfor 'Umar's ؓ handling der i andre tilfælde ville have været Haram, er en anden absolut Qarinah.

Disse to fører os til konklusionen om, at det at styre med alt hvad Allah ﷻ har nedsendt, er et spørgsmål om Iman; enhver der benægter dette bevidst, er en Murtad (frafalden). [Reference: Surat ul-Maidah: Ayaat 44-45 og 47]

Denne Ayah og dens Qara'in (shariamæssige indikationer):

1) Allah ﷻ sværger ved Sig Selv:

(فَلَا وَرَبِّكَ)

(fa laa wa Rabbika)

Dvs. det er en støttende Qarinah.

2) Allah ﷻ sagde, at de ikke føler nogen modvilje overfor Profetens ﷺ dom:

(ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ)

(thumma la yajidoo fi anfusihim harajan min ma qadhait)

Dvs. det er også en støttende Qarinah.

3) Allah ﷻ sagde, at de underkaster sig fuldstændigt:

(وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا)

(wa yusallimuu tasleemaa)

4) Der er også andre Qaraa'in, som indikerer at denne Ayah refererer til en forpligtelse, idet det er ikke en forpligtelse at man underkaster sig til en Mandub (opfordring) fuldstændigt; det er til en Fard (pligt), at vi er beordret til at underkaste os fuldstændigt. Det er heller ikke obligatorisk ikke at føle nogen modvilje overfor en Mandub. Så det står klart, at det kun kan være en Fard.

Alle dette peger hen imod en forpligtelse om, at styre med alt, hvad Allah ﷻ har åbenbaret, og at det er et spørgsmål om Iman eller Kufr. Nogle af disse Qaraa'in er absolutte, mens andre er støttende.

Hvem er det, denne fremtrædende Ayah henvender sig til? På hvem hviler denne Fard?

1) Allah ﷻ siger: laa yu'minoona

Udsagnsordet (Al-Fi'l) er bøjet i tredje person (Ghaa'ib), hankøn (Mudhakkar), flertal (jam'a), og i nutid (al-Mudhare'e). Altså betyder det, "de har alle sammen ikke Iman". At det er hankøn, inkluderer både mænd og kvinder, fordi det maskuline udsagnsord på arabisk, kan betyde en blandet gruppe, eller mænd alene. At det kom i tredje person er fordi den henvender sig til Profeten ﷺ, angående os. Ligesom for at sige, "Åh Profet, de har ikke Iman..." At det kom i en nutidig bøjning, indikerer, at det kan indebære fremtid, fordi en nutidsbøjning på arabisk, kan inkludere fremtiden for ligesom at sige, "de vil ikke have Iman, medmindre de ..."

At den kom i flertal, er faktisk interessant, da den oprindelige Sabab (årsag) kun nævner en person, dvs. den frafaldne. Og dette indikerer, at denne Ayah faktisk taler om alle muslimer, da den er i flertal, når den ikke behøvede at være det. Så betydningen er at (alle I muslimer, har ikke Iman)... Dermed kom den i en Aamm' (generel) form, uden at nævne nogen undtagelse. Det vil sige, det er Fard over alle muslimer. Så den betyder, "Åh Profet, alle muslimerne (mænd og kvinder) vil ikke have Iman (de vil kun have Kufr), førend..."

Udover det, er der et shariamæssigt princip:

"Al-'Ibraa bi 'Umoom il-Lafdhee, laa bi Khusoos il-Sabab."

"Betydningen tages fra det generelle i hvad der udtrykkes, og ikke fra den specifikke årsag (sabab)."

Altså tages betydningen fra det generelle i tekstens ordlyd, og det indskrænkes ikke til den ene mand. Så der bliver talt til os alle sammen med denne 'Aamm lov, at vi ikke vil have Imaan, medmindre vi accepterer Islams Hukm.

2) Ordene: "hatta yuhakkimooka" (indtil de gør dig til dommer)

Udsagnsordet (Al-Fi'l) kom i tredje person (al-Ghaa'ib), hankøn (mudhakkar), flertal (jam'a) nutidsbøjning (Al-Mudhare'e). Derudover, og mere vigtigt, så kom det i en transformeret form (fa'ala - yufa'ilu). Altså betyder det: "Indtil de alle (både mænd og kvinder) **gør** dig til dommer". Forskellen mellem hakama (form 1 - fa'ala), og Hakkama (form 2 - fa'a'ala - med tryk på bogstavet kaf), er et spørgsmål om formål. Hakama vil sige at styre. Men hakkama (med tryk på bogstavet kaf) vil sige at gøre andre til regent. Altså er betydningen: "Åh Profet, alle muslimerne (mænd og kvinder) vil ikke have Iman, førend de alle (mænd og kvinder) **gør** dig til dommer..."

Hermed er det vigtigt at notere, at vi ikke bare beordres med en forpligtelse, men derimod bliver vi beordret til i praksis at **gøre** regenten til en regent, som styrer med Islam, ifølge bestemte handlinger. Med andre ord, vi er beordret til at sørge for, at dette kan finde sted.

3) Ordene: "fee ma shajara baynahum" (i alt hvad de strides om)

Igen understreger dette at det er alle muslimer, fordi det er angående alt det vi strides om indbyrdes. Ordet Maa, er Maa al-U'moom. Det er et generelt begreb, som betyder alt, og enhver sag, de strides om indbyrdes.

I alle henseender, skal vi referere til Profetens ﷺ dom.

4) Henvendelsen til Profeten ﷺ

Denne Ayah siger, ”indtil de gør dig til dommer”. Det er velkendt, at enhver henvendelse til Profeten, er en henvendelse til alle muslimer, medmindre noget begrænser den særligt til ham ﷺ.

Eksempelvis en Ayah, der beordrer til betaling af Zakah:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً﴾

”Og tag Sadaqah fra deres rigdom”. [MOQ al-Taubah 9:103]

Den er i anden person (al-Haadhira). Henvender den sig kun til Profeten ﷺ? Og vil det så ikke være Fard, at give Zakah til en Khalifah? Da dem som nægtede at betale Zakah, diskuterede med Abu Bakr ؓ, så brugte de argumentet, at pligten om Zakah, kun var til Profeten ﷺ, fordi denne Ayah kun henvendte sig til ham ﷺ. Sahabah ؓ bekæmpede dem, der anvendte dette argument, og dræbte nogle af dem. Derfor er det en Ijma'a al-Sahabah (dvs. deres enighed), at ordren, henvendt til Profeten ﷺ er en ordre til alle muslimer, medmindre andet specificeres.

Men det gælder os alle. Vi beordres til at **gøre** alle de muslimske regenter (ikke kun Profeten ﷺ), til regenter, som styrer ifølge Islam, ellers vil vi ikke have Iman (hvis vi bevidst fornægter dette).

Konklusion:

Efter denne længere Tafseer af Ayah nr. 65 i Surah al-Nisa bliver det tydeligt at alle muslimerne ikke vil have Iman, førend de søger den islamiske dom, og underkaster sig Islams system fuldt ud. Ved Dalalat ul-Iltizam (en uundværlig indikation), så betyder det, at der udelukkende skal være regenter, som styrer med Islam. I tilfælde af, at der ikke findes regenter, som udelukkende styrer med Islam, så er det en pligt over enhver muslim at etablere disse regenter. Enhver, som bevidst går imod dette (dog ikke i uvidenhed), er en Kafir Murtadd (frafalden), og enhver der forsømmer denne pligt, er 'Aasi (syndig).

Kom og arbejd med os for Khilafah, fordi det er en mægtig Fard, og at forsømme den, vil sige, at forsømme den allerstørste pligt i Islam, som er Iman.